

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Песма над песмама

1 Соломонова песма над песмама.

Жена

² Љуби ме пољупцима својих уста,
јер твоја љубав је слађа од вина.

³ Замамно миришу твоје помасти,
име ти је као помаст кад се излије.
Није чудо што те девојке воле!

⁴ Поведи ме са собом, похитајмо!
Уведи ме у своје одаје, царе!
Веселићемо се и радовати због тебе;
хвалићемо твоју љубав више него
вино.

С правом те воле!

⁵ Црна сам али лепа,
кћери јерусалимске,
као шатори кедарски,
као завесе у шаторима салманским*.

⁶ Не гледајте ме тако зато што сам
црна,
зато што ме сунце погледало.
Синови моје мајке наљутили се на
мене,

натерали ме да чувам винограде,
а свој виноград нисам чувала!

⁷ Реци ми, ти кога моја душа воли,
где напасаш своја стада
и где одмараш своје овце у подне,
да покрај стада твојих другова
не будем као она што се покрива
велом†.

Мушкарац

⁸ Ако не знаш, ти најлепша међу
женама,

иди за траговима стада
и напасај своје јариће
покрај сеница пастирских.

⁹ Поредим те, драгано моја,

са ждребицом међу пастувима
фараоновим.

¹⁰ Лепи су ти образи с украсима,
твој врат с нискама драгуља.

¹¹ Направићемо ти минђуше од злата
са шљокицама сребрним.

Жена

¹² Док цар за трпезом лежи,
мој нард мирише.

¹³ Мој драги ми је врећица смирне
што ми међу дојкама ноћи.

¹⁴ Мој драги ми је цваст кане
у виноградима ен-гедијским.

Мушкарац

¹⁵ Како си лепа, драгано моја,
како си лепа!

Очи су ти голубице.

Жена

¹⁶ Како си леп, драги мој,
како си мио!
Постеља нам од зеленила...

Мушкарац

¹⁷ ...греде наше куће кедрови,
а рогови крова борови.

Жена

2 Ја сам шафран из Шарона,
љиљан из долова.

Мушкарац

² Као љиљан међу трњем,
таква је драгана моја међу девојкама.

Жена

³ Као дрво јабукe међу шумским
дрвћем,

такав је драги мој међу младићима.
Милина ми да седим у његовом хладу,
а плод му сладак моме непцу.

* **1:5 салманским** Или: Соломоновим.

† **1:7 она што се покрива велом** То јест: блудница; в. 1. Мојс 38,13-15.

⁴ Довео ме у одају за гозбе,
заставу љубави развио нада мною.
⁵ Снагу ми вратите сувим грождем,
јабукама ме окрепите,
јер сам од љубави слаба.
⁶ Његова лева рука ми под главом,
а десном ме грли.
⁷ Кћери јерусалимске, заклињем вас
газелама и кошутама дивљим:
не будите љубав и не отржите је од
сна
док сама не буде хтела.

Жена

⁸ Чујем драгога мога!
Ево га, долази скачући по горама,
поскакујући по бреговима.
⁹ Мој драги је као газела,
као јеленче.
Ево га, стоји за нашим зидом,
гледа кроз прозоре,
завирује кроз решетке.
¹⁰ Мој драги ми рече:
»Устани, драгано моја,
лепотице моја, и дођи.
¹¹ Јер, ево, зима је минула,
кише су прошле и нестале.
¹² Цвеће се појављује на тлу,
време певања је стигло
и глас грлице се чује у нашој земљи.
¹³ Смоква тера ране плодове,
лоза, у цвету, мирише.
Устани, драгано моја,
лепотице моја, и дођи.
¹⁴ Голубице моја у процепима стена,
у заклонима врлетним,
дај да ти видим стас
и да ти чујем глас.
Јер, глас ти је умилан
и стас је твој прекрасан.«
¹⁵ Ухватите нам лисице,
мале лисице које уништавају
винограде,
јер наши виногради су у цвету.

¹⁶ Мој драги припада мени
и ја припадам њему;
он пасе међу љиљанима.
¹⁷ Док дан не сване
и сенке се не разбеже,
окрени се, драги мој,
и буди као газела,
и буди као јеленче на горским врлетима*.
З Ноћима сам на свом лежају
тражила
онога кога моја душа воли;
тражила сам га, али га нисам нашла.
² Устаћу сада и проћи градом,
улицама и трговима;
тражићу онога кога моја душа воли.
И тражила сам га, али га нисам
нашла.
³ Нађоше ме стражари који обилазе
град.
»Видесте ли онога кога моја душа
воли?«
⁴ И само што сам их прошла,
нађох онога кога моја душа воли.
Загрлих га и нисам га пуштала
док га не уведох у кућу своје мајке,
у собу у којој ме зачела.
⁵ Кћери јерусалимске, заклињем вас
газелама и кошутама дивљим:
не будите љубав и не отржите је од
сна
док сама не буде хтела.

Јерусалимке

⁶ Шта се то диже из пустиње као стуб
дима
од када смирне и тамјана
и сваког прашка трговчевог?

Жена

⁷ Гледајте! Носиљка Соломонова
и око ње шездесет ратника
од ратника Израелових.
⁸ Сви мачеве носе,
сви у боју прекаљени,

*2:17 *горским врлетима* Или: горама Бетера.

свакоме мач о боку
због ноћних опасности.

⁹ Цар Соломон је себи направио
покривену носиљку
од либанског дрвета.

¹⁰ Стубове јој направио од сребра,
наслон од злата, седиште од пурпура.
Изнутра је обложена кожом*,
кћери јерусалимске.

¹¹ Изађите, кћери сионске!
Погледајте цара Соломона с круном
којом га је мајка крунисала
на дан венчања његовог,
на дан кад му се срце радовало.

Мушкарац

4 Како си лепа, драгано моја,
како си лепа!

Очи ти голубице испод твога вела.

Коса ти као стадо коза
које силазе са Гилада.

² Зуби ти као стадо оваца,
управо острижених,
које долазе са купања;
свака има своју близнакињу
и ниједна није усамљена.

³ Усне ти као конач скерлетни,
уста прекрасна.

Образи ти под велом
као кришке нара.

⁴ Врат ти као кула Давидова,
сазидана од нанизаног камења;
хиљаду штитова на њој виси,
све штитови ратника.

⁵ Две дојке твоје као два ланета,
близанца газелина,
која пасу међу љиљанима.

⁶ Док дан не сване
и сенке се не разбеже,
похитаћу на гору смирне
и на брдо тамјана.

⁷ Сва си лепа, драгано моја,
и нема на теби мане.

⁸ Пођи са мном с Либана, невесто,
пођи са мном с Либана.

Сиђи са врха Амане,
са врха Сенира и Хермона,
из лављих брлога,
са гора леопардских.

⁹ Срце си ми занела,
сестро моја, невесто,
срце си ми занела

једним погледом својих очију,
једним драгуљем своје огрлице.

¹⁰ Како је заносна твоја љубав,
сестро моја, невесто!

Колико је љубав твоја слађа од вина
и мирис твојих помасти од свих
зачина.

¹¹ С усана твојих, невесто, медно саће
капље,

мед и млеко ти под језиком.

Мирис твоје одеће као мирис је
Либана.

¹² Ти си врт закључан, сестро моја,
невесто,

врт закључан, бунар запечаћен.

¹³ Твоје су младице воћњак нара
пун најбољих плодова,
кане и нарда,

¹⁴ нарда и шафрана,
иђирота и цимета,

сваке врсте тамјановог дрвета,
смирне и алоја и најбољих зачина.

¹⁵ Ти си бунар у врту,

извор живе воде,
потоци који с Либана теку.

Жена

¹⁶ Пробуди се, северни ветре!

Дођи, ветре јужни!

Задувајте над мојим вртом,
нека се шире његови мириси.

Нека мој драги дође у свој врт
и из њега најбоље плодове једе.

* **3:10 кожом** Ова реч на хебрејском може да значи и »љубављу«.

Мушкарац

5 Дођох у свој врт, сестро моја, невесто.
Берем смирну своју и зачине своје,
једем саће своје и мед свој,
пијем вино своје и млеко своје.

Јерусалимке

Једите, пријатељи, пијте
и опијте се љубављу.

Жена

² Спавала сам, али срце ми будно.
Одједном глас! Мој драги куца!
»Отвори ми, сестро моја, драгано
моја,
голубице моја, савршена моја,
јер глава ми је пуна росе,
коса ноћне влаге.«
³ Скинула сам одећу –
зар да је опет облачим?
Ноге сам опрала –
зар да их опет прљам?
⁴ Мој драги провуче руку кроз отвор,
и сва ми утроба устрепта за њим.
⁵ Устадох да отворим драгоме свом,
а из руку ми прокапа смирна,
течна смирна из прстију,
на ручке преворнице.
⁶ Отворих драгоме свом,
а он се већ окренуо и нестао.
Душа ми клону што је отишао*.
Потражих га, али га не нађох;
позвах га, али он се не одазва.
⁷ Нађоше ме стражари који обилазе
град.
Истукосе ме и израђавише
и огртач ми свукоше чувари зидина.
⁸ Заклињем вас, кћери јерусалимске,
нађете ли драгога мога,
реците му
да сам болна од љубави.

Јерусалимке

⁹ Што је твој драги бољи од других,
најлепша међу женама?
Што је твој драги бољи од других,
да нас тако заклињеш?

Жена

¹⁰ Мој драги је сјајан и румен;
истиче се међу десет хиљада.
¹¹ Глава му злато најчистије,
коса кудрава,
црна као гавран.
¹² Очи му као голубице
поред вода текућих,
млеком опране,
као драгуљи усађене.
¹³ Образи му као леје зачина,
леје биља мирисног.
Усне му љиљани
из којих капље смирна.
¹⁴ Руке му шипке од злата
с уметцима од јасписа.
Груди му као плоча слоноваче
лазулитима обложена.
¹⁵ Ноге му стубови од алабастера
на подножја од злата постављени.
Стас му као Либан,
као најбољи кедрови.
¹⁶ Уста му слатка
и сав је пожељан.
То је мој драги, то је мој пријатељ,
кћери јерусалимске.

Јерусалимке

6 Куда је нестао твој драги,
најлепша међу женама?
Којим путем је отишао твој драги,
да га потражимо с тобом?

Жена

² Мој драги је у свој врт сишао,
к лејама зачина,

* **5:6 што је отишао** Овај израз на хебрејском може да значи и »кад је говорио«.

да по вртовима пасе и да бере
љиљане.

³ Ја припадам драгоме свом
и он припада мени;
он пасе међу љиљанима.

Мушкарац

⁴ Лепа си, драгамо моја, као Тирца,
прекрасна као Јерусалим,
призор задивљујући.

⁵ Окрени своје очи од мене,
јер ме затрављују.

Коса ти је као стадо коза
које силазе са Гилада.

⁶ Зуби ти као стадо оваца
које долазе са купања;
свака има своју близнакињу
и ниједна није усамљена.

⁷ Као кришке нара,
такви су ти образи под велом.

⁸ Има шездесет царица
и осамдесет наложница,
а девојака ни броја се не зна.

⁹ Али само једна је голубица моја,
савршена моја,
кћи једина у своје мајке,
љубимица оне која ју је родила.
Видеше је девојке и назваше срећном,
царице и наложнице изрекоше јој
хвалу:

¹⁰ »Ко је ова што се као зора помаља,
лепа као месец, блистава као сунце,
призор задивљујући?«

¹¹ Сиђох до воћњака с орасима,
да погледам младице у долини,
да видим да ли је лоза пропупела
и нар процветао.

¹² Ни сам не знам како,
тек, она ме стави
међу кола мог народа као кнеза.

Мушкарчеви пријатељи

¹³ Врати се, врати се, Шуламко!
Врати се, врати се да те гледамо!

Жена

Што гледате Шуламку
као да пред двома војскама игра?

Мушкарац

7 Како су ти лепе ноге у сандалама,
кћери кнежевска!

Облине бутина твојих као драгуљи,
дело руку уметникових.

² Пупак ти чаша заобљена
никад без вина зачињеног.

Трбух ти куп пшенице
љиљанима окружен.

³ Две дојке твоје као два ланета,
близанца газелина.

⁴ Врат ти као кула од слоноваче.

Очи ти језерца у Хешбону
покрај капије бат-рабимске.

Нос ти као кула либанска
која гледа према Дамаску.

⁵ Глава ти као гора Кармел уздигнута,
као пурпур увојци лепршави,
плетенице – да цара опчине.

⁶ Како си лепа и како си љупка,
љубави, девојко заносна!

⁷ Стасом си као палма,
а дојке ти као гроздови урми.

⁸ Рекох себи: »Попећу се на палму;
дохватићу јој гране.«

Нека ти дојке буду
као гроздови на лози,
мирис твога даха као јабуке,
⁹ твоја уста као најбоље вино...

Жена

...које тече право драгоме моме,
клизећи преко усница и зуба.

¹⁰ Ја припадам драгоме свом
и он за мном жуди.

¹¹ Дођи, драги мој.

Хајдемо у поља,
проведимо ноћ у селима.

¹² Подранимо у винограде,
да видимо да ли је лоза пропупела,
да ли су јој се цветови отворили

и да ли је нар у цвету –
тамо ћу ти дати своју љубав.
¹³ Мандрагоре шире свој мирис,
а над нашим вратима
има свих послестица,
и нових и старих,
које сам за тебе чувала, драги.

8 Е да си ми као брат,
који је на грудима моје мајке
сисао!

Да те на улици сретнем,
пољубила бих те,
и нико ме због тога не би презирао.

² Повела бих те
и довела кући своје мајке,
оне која ме учила.
Дала бих ти да пијеш вина зачињеног,
слатког сока мојих нарова.

³ О, да ми је његова лева рука под
главом,

а десном да ме грли!

⁴ Заклињем вас, кћери јерусалимске:
не будите љубав и не отржите је од
сна

док сама не буде хтела.

Јерусалимке

⁵ Ко је ова што долази из пустиње,
наслоњена на драгога свога?

Жена

Под јабуком сам те пробудила.
Тамо су ти мајку спопали трудови,
тамо је у трудовима била она која те
родила.

⁶ Стави ме као печат на своје срце,
као печат на своју руку.

Јер, љубав је јака као смрт,
страст жестока као Шеол.
Пламен њен је као пламен ватре,
огањ разбуктали.

⁷ Многе воде не могу да угасе љубав

ни поплаве да је потопе.
Када би неко за љубав понудио
све што има у кући,
било би докраја презрено.

Женина браћа

⁸ Имамо малену сестру,
дојке јој још нису порасле.
Шта да учинимо за своју сестру
на дан када дођу да је просе?

⁹ Ако буде бедем,
на њој ћемо сазидати грудобран од
сребра.

Ако буде врата,
оградићемо је даскама кедровим.

Жена

¹⁰ Ја сам бедем,
а моје дојке су као куле.
Тако сам у његовим очима постала
као она која доноси смирење.

Мушкарац

¹¹ Соломон је имао виноград у Ваал-
Хамону.

Изнајмио га виноградарима,
и сваки је за његове плодове
морао да донесе хиљаду шекела*
сребра.

¹² Мој виноград је само мој,
ја њиме располажем.
Теби, Соломоне, нека је хиљаду
шекела,
а две стотине† онима који му се
старају о плодовима.

¹³ Ти која боравиш у вртовима,
моји другови слушају твој глас –
дај да га и ја чујем!

Жена

¹⁴ Похитај, драги мој!
Буди као газела и као јеленче

*8:11 хиљаду шекела 11,4 килограма; исто и у 12. стиху.

†8:12 две стотине 2,8 килограма.

на мирисним горама*.

*8:14 *мирисним горама* Овај израз на хебрејском може да значи и »горама зачина«.